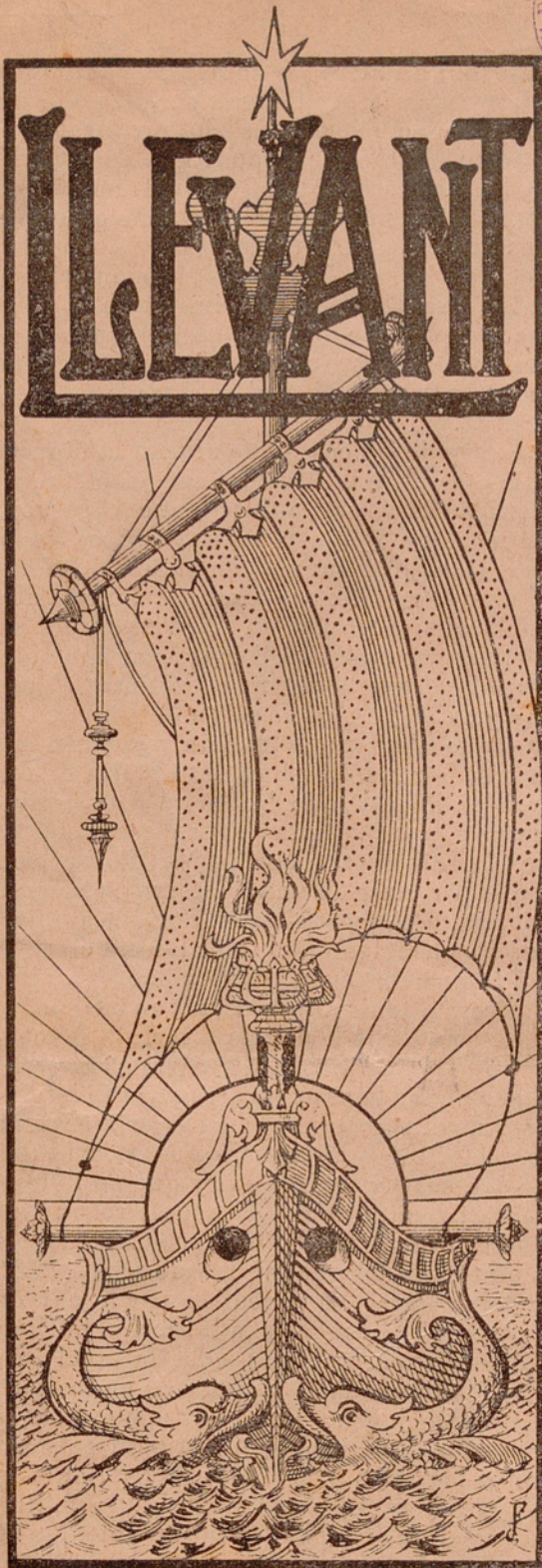

Aby II ♦♦ N.º 16 ♦♦ Desembre 1902

Periódich Catalanista

PORTA-VEU DE LO TRÀNGUL

(ADHERITS Á LA «UNIÓ CATALANISTA»)

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Lo Director
Josep de Llussà y Guàrdia

ALEGRÍA, 33.—BARCELONETA

Número solt: 5 cèntims

Atrassat: 10

S' envia un sol exemplar á qui fasi un donatiu anyal.—
No 's tornan los originals.—Lliure la reproducció dels treballs.

LO QUE VOLÉM

Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públichs; volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereixi á la organissació interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutjes y magistrats, y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls plets y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forsose presti servey tant sols dintre de Catalunya.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» de 16 de Mars de 1897.)

menor categoria que las sevas, cas que han de tenir present tots los que vulguin discutir dita cuestió, per entendre nosaltres los catalanistas, que nostres mares, cuan menys valen tant com las altres y en cap concepte permetem se las insulti.

Una de las causas en que 's funda 'l ministre per obligar als mestres á ensenyarlo en castellá es en que, pagantlos en diners de Castella just es que mani qui paga; mes aixó no te res de veritat ni fonament, puig que la assignació dels professors es pagada ab excés per nosaltres puig á la contribució 'ns hi recargan un 16 per 100 per gastos d' ensenyansa. Per lo tant lo que potser voldria dir l' ex-ministre deu esser, que ab los cuartos que som tan innocents de proporcionarli li doném ocasió de fuhe-tejarnos á cada pas y que ab nostres diners, te per pagar soldadas als homes que li guardan las espatllas. Mes en lo dia de avuy devem felicitar desde eixas columnals als diputats Rusiñol, Doménech y Marqués de Camps per la enteresa ab que han defensat nostre parla en lo Congrès del Estat Espanyol, puig que 'l Decret, mes que contra la cuestió del Catecisme, tirava á esborrar nostre idioma ó mellor dit á fernos perdre nostre personalitat que 188 anys de imposicions no han sigut prou per aixafarla, y que en lo present recreix d' un modo que dona goig mirar son desenrotllo, y que enco-

Lo Últim Decret

Un ministre imperfecte aspirava á fer perfecta la llengua castellana, y desde 'l lloch que desempenyá s' encasquillá que haviam d' apendre 'l catecisme en castellá, per entendre que aixó ha de fer enrobustir l' amor á la llengua que no es la nostre, en menyspreu de la propia; y com comprendrá dit ex-ministre, en aqueix punt no podém ni volém complaurel, puig que á acceptar aquesta imposició, equivaldria á reconeixer que nostres mares son de